

INDRA

Un fel de haiku-uri
spirituale cu flori și
câteva pisici

Aceste mici instantanee nu au pretenția de haiku-uri clasice.
Ele nu au formă fixă și nici celelalte criterii canonice.

Sunt doar frânturi de Învățăături.

Universul ne vorbește mereu. Lângă noi. În noi.

Oare avem timp să-l auzim? Oare avem timp să-i vedem
extraordinarele instantanee?

Oprește-te.

O pisică. O floare. Un stop cadru: Aici și Acum. O șansă
de a pătrunde, prin acel cadru, ca printr-o oglindă magică,
Dincolo.

Dincolo de „cadrele” înlănțuite ale filmului așa-zisei realități.

În fundal. În Esență.

Miracolului care s-a numit Katerina...

*Miracolelor de fiecare zi, pe care nu știm să le vedem,
pe care nu știm să le trăim...*

Plecăciune în fața voastră...

AUM

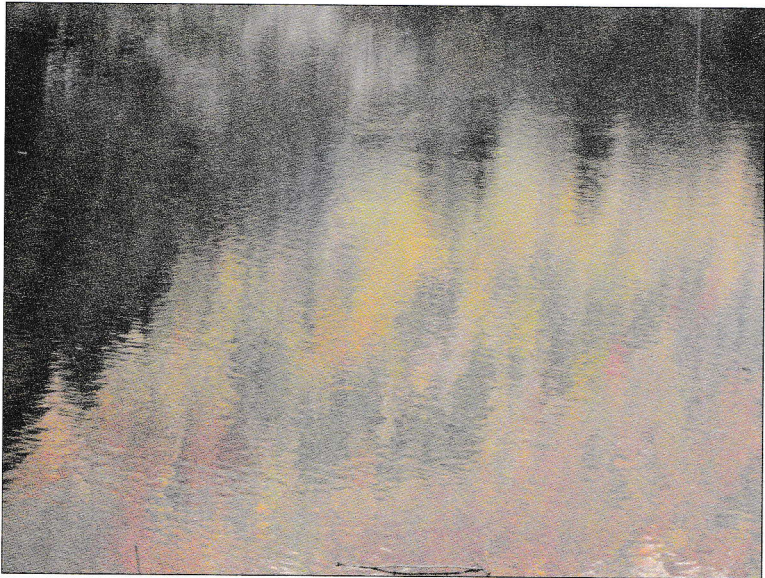
Sunet fără sunet

Vibrație primordială

Nevăzut – care devine formă

Neînțeles – care devine mantră

Cuvânt al Începutului – care devine viață...

Aventura

Cum să trăiesc – dacă nu aflu ce înseamnă „viață”?

Cum să descopăr – dacă nu mă aventurez?

Oare să am, și eu, aventura descoperirii, în ADN?!

Ce-o mai fi și acela, „ADN”?!

De bună seamă, ceva care ține de pisicile înțelepte...

Curaj

Destinul meu este să cresc.

Ce instrument grozav mi-a dat Universul, curajul...
În fiecare sămânță.

Căutătorul

Oare când se va ridica ceața
Și voi începe să văd?!

Dar... vai, ceața pare a fi – în ochii mei...

